

Mont Ventoux (1)

Dé beklimming van de Mont Ventoux is die vanuit *Bedoin*, een pittoresk dorp te midden van wijngaarden. Het ligt op ongeveer 300 m hoogte aan de zuidwestkant van de Mont Ventoux. De D974 van *Bedoin* naar de top is in 1882 aangelegd. Hij werd geopend toen de bouw startte van het eerste gebouw op de Mont Ventoux, een meteorologisch waarnemingsstation. Als startpunt van de beklimming wordt meestal het fonteinje in het dorp gekozen of de iets verderop gelegen marmeren streep op de weg. De totale klim naar boven is 21 kilometer lang en telt ongeveer honderd bochten. De gemiddelde klimtijd bedraagt ongeveer 2 uur en 25 minuten. Snelste tijd ooit: Iban Mayo 55"51'.

De eerste 5 km zijn vals plat door boerenland langs de voet van de berg: het *Plateau de Vaucluse*. Je passeert de gehuchten *Sainte-Colombe* en *Les Bruns* met zijn blauw geverfde boomstam. De bewoners moeten hier af en toe wel doodsangsten uitstaan gezien de zeer hoge snelheden waarmee renners vaak richting *Bedoin* suizen. Je kunt hier nog lekker warm draaien voordat je aan het échte werk begint. Of nog wat eten en drinken, want dat gaat nu nog makkelijker dan straks.

Na een haarscherpe bocht in het dorp *St. Estève*, km 5,5, begint de echte klim. Met een buiten het dorp verdwijnt de weg in het bos met een stijgingspercentage dat varieert tussen de 9% en 11%. Tussen de bomen heeft de wind geen kans en het is hier in de zomer heet en benauwd. Een bidon is binnen een kilometer leeg. Het is 'een kleine groene hel met een zwarte streep asfalt'. Ruim een kilometer voorbij *St. Estève* passeer je een aantal S-bochten die bekend staan als *Les Sept Virages* (De Zeven Bochten). Door de scherpe bochten is het zicht beperkt tot 200 m. Zo'n 2,6 kilometer voorbij *St. Estève* passeer je de afslag naar de *route forestière* die om de berg heen naar de *Route de Malaucène* loopt en vandaar naar de top. Hier begint de vierde route van de *Galérien*. Even verderop staat in het bos het *Pavillon de Roland*, vroeger een kantoniershuis, nu een schuilgelegenheid met picknickplaats en informatiepanelen. Weer anderhalve kilometer verder passeer je het voormalige *Maison forestière Jamet*, nu een schuilgelegenheid. De klim door het bos is tien kilometer lang. Na km 14 wordt het bos wat dunner en de klim wat lichter. *Chalet Reynard* verschijnt op km 15. Op het plein ervoor kan de vermoeide fietser even een rondje draaien en wat eten of de bidon bijvullen voordat hij 'het maanlandschap in gaat'. Boven het Chalet blinkert de kale top. Drie bochten hoger vind je de *Fontaine de la Grave*, die soms helder, fris water geeft, maar zomers droog staat. Wie zich bij *Chalet Reynard* forceert, mag blij zijn als hij de top haalt, want na dat vlakke stukje wachten nog 4,5 km zware klim met een stijgingspercentage van gem. 8,5%. Als er wind staat is dit gedeelte zwaarder dan de kilometers in het bos. Hier klapte Tom Simpson in elkaar. Een monument voor hem staat rechts van de weg op km 20. Het lijkt wel een bedevaartsoord voor fietsers uit alle landen, getuige alle spullen die er worden achtergelaten. Ongeveer 500 meter verder herinnert een veel kleiner monumentje aan de in 1983 daar omgekomen wielrenner Pierre Kraemer. Om vervolgens het manshoge monument *Brugge-Mont Ventoux* te passeren, vlakbij de *Col des Tempêtes*. Nog één steile S-bocht en je bent er! Je hebt er twee uur over gedaan of tweeënhalf, maar dat maakt niet uit. Je bent boven! Je wordt getraakteerd op bewonderende blikken van hen die per auto naar boven zijn gekomen en verwelkomd door collega-fietsers die weten wat je hebt doorgemaakt. Als je geluk hebt kun je genieten van het prachtige uitzicht op het *Plateau de Vaucluse* en misschien zie je wel de Mont Blanc schitteren. Maar het kan ook zijn dat je bijna niets ziet en dat je snel je windjack aan moet trekken om aan de afdaling te beginnen. Eén ding is zeker: het doel is bereikt!

Mont Ventoux (2)

Malaucène, gelegen op 375 m hoogte aan de noordwestkant van de berg, is na *Bedoin* de belangrijkste uitvalsbasis voor wie de Reus van de Provence op wil. Het stadje heeft florerende papierfabrieken die voornamelijk voor de sigarettenbranche produceren. Rond het dorp liggen overal wijngaarden, kersen-, abrikozen- en olijfboomgaarden en er worden ook asperges geteeld. Blikvanger in *Malaucène* is de op een burcht lijkende kerk *Saint-Michel-et-Saint-Pierre*. Op hete dagen is het goed toeven in de wirwar van straatjes, onder de eeuwenoude platanen. De gemiddelde klimtijd bedraagt ongeveer 2 uur en 30 minuten. Is de beklimming van de noordkant nou wel of niet lichter dan die van de zuidkant? Daarover zijn de meningen verdeeld. Eigenlijk zijn ze niet goed te vergelijken; kijk maar naar de profielen van beide beklimmingen. Vanuit *Bedoin* komt het stijgingspercentage de eerste vijf kilometer niet boven de 5,5%, maar de volgende acht kilometer ligt dat gemiddelde op zo'n 9,5 - 10%. Nergens een mogelijkheid om te herstellen, het blijft klimmen. En vlak voor de top nog even 11%! Hoe anders is het vanuit *Malaucène*: na twee kilometer zitten we al op 9%, maar daarna zakt dit percentage naar 5, om vervolgens weer te stijgen. Halverwege zit je zelfs op 10,5% en op tweederde van de klim weer op 3%...

De start is in het dorp, tegenover de fietswinkel ASC Cycles, waar de D974 begint. In 2003 is de weg opnieuw geasfalteerd, dus hij ligt er nu netjes bij. Ruim een kilometer na *Malaucène* passeer je de kerk *Notre-Dame du Groseau* en de *Source du Groseau*, de bron van het gelijknamige riviertje. Nog een kilometer verder rijst pal langs de weg de *Rocher du Portail Saint-Jean* omhoog. Bij twee uitzichtpunten kun je even uitblazen: op bijna vier km het *Belvédère Montagne de Piaud* en op bijna tien km het *Belvédère Rochers des Rams*. Daartussen ligt de *Gîte forestier des Ramayettes*, van waaruit destijds het herstel van de bossen werd aangepakt. Er staat een picknicktafel en je kunt er telefoneren.

Bij km-paal 46 zit je op ruim 1.000 m hoogte en halverwege de klim; dit is het einde van '*La Grande Descente*' die drie kilometer verderop begint; dit is het steilste stuk en je kunt er in de afdaling zeer hoge snelheden bereiken, dus kijk uit! Hiertussen ligt de grote parkeerplaats *Les Prés de Michel*. Op 1432 m zit je bij de rotonde *Mont Serein*; hier kun je afslaan naar het skigebied van de Mont Ventoux: de *Mont Serein*. Hier vind je ook het hotel/restaurant *Chalet Liotard*. Vanaf hier staat een webcam gericht op de top van de Mont Ventoux. Ongeveer zes kilometer onder de top van de Ventoux ligt het skistation *Chalet Liotard*. Vanaf hier heb je een overweldigend uitzicht: op heldere dagen kun je de *Mont Blanc* zien schitteren. En je kunt er nog lekker eten ook. De omgeving van *Liotard* en de ruimte bij *Mont Serein* worden op een Mont-Ventouxdag in de Tour de France benut als parkeerterrein. Ook als je hier niet stopt kun je even op adem komen, want het is hier redelijk vlak. En dat komt goed uit, want we gaan weer klimmen, met percentages tussen de 6.5 en 9. Ruim een kilometer verder passeer je een haarspeldbocht op 1526 m hoogte, de '*Tournant de L'Anglais*'. Vanaf hier gaat de weg in een vrij rechte lijn omhoog naar 1700 meter. Daarna volgen nog twee hairpins; nabij de tweede, op 1818 meter, is een mogelijkheid voor parapente. In het witte bolvormige gebouw is een radarpost gevestigd; niet ver ervandaan is het hoogste punt van de skilift vanuit *Mont Serein*.

Nog even en je passeert de laatste km-paal voor de top. Nog 400 meter en na de orientatietafel nog 300...

Mont Ventoux (3)

Sault ligt met 765 meter een stuk hoger dan de andere twee plaatsen van waaruit de kale berg kan worden beklommen. Het ligt ten oosten van de Ventoux en is vooral bekend om de lavendel. Het is een oord van rust en ontspanning, waar je op een hete dag heerlijk op een terras kunt genieten van een *grand café* of een koele *pression*, met uitzicht over de *Val de Sault*, op het begin van de *Gorges de la Nesque* en op de Mont Ventoux. De omgeving van *Sault* is beroemd om het spel van licht, kleuren, lijnen en vlakken: de groene wijnstokken, de paarse lavendel en de gele korenvelden in hoogzomer, de vlammeende beuken en eiken in de herfst. Niet voor niets heeft de Franse regering de *Val de Sault et Plateau d'Albion* aan de UNESCO voorgedragen als werelderfgoed. De beklimming vanaf *Sault* staat bij veel fietsers bekend als de 'mietjeskant'. En inderdaad, vergeleken bij de beklimmingen vanuit *Bedoin* en *Malucène* is die vanuit *Sault* 'een eitje'. Tot *Chalet Reynard* dan, want daarna volg je het laatste deel van de klim vanuit *Bedoin*.

De klim is langer - ca. 26 km tegenover ca. 21 km voor beide andere beklimmingen - en het hoogteverschil is kleiner. De klim begint met een afdaling naar ca. 700 meter en daarna gaat het geleidelijk omhoog, waarbij het stijgingspercentage nooit boven de 6 uitkomt. Over de hele klim is het gemiddelde stijgingspercentage slechts 4,4%. De gemiddelde klimtijd bedraagt ongeveer 2 uur en 20 minuten. Er wordt meestal gestart bij het schaduwrijke plein aan de *Avenue de la Promenade*. Hier is ook het *Office de tourisme* gevestigd. Even buiten *Sault* fiets je door de prachtige graan- en lavendelvelden; dit is misschien wel het mooiste deel van de route. Na zo'n acht kilometer passeer je - niet ver van een kruispunt van randonnées - de fraai gerestaureerde *Chapelle Notre-Dames-des-Anges*; je zit nu ca. 1.000 meter hoog. Anderhalve kilometer verder en 100 meter hoger ligt de rustplaats *Les Reynards*; tot *Chalet Reynard* zul je nog zeven van zulke rustplaatsen tegenkomen. Op ongeveer 1300 meter hoogte - je hebt er nu de helft van de rit opzitten - is een parkeerplaats met oriëntatietafel, vanwaar je een weids uitzicht hebt over de *Combe de la Font de Margot* en - heel in de verte - het *Plateau d'Albion*. Maar ook als je gewoon doorrijdt heb je vanaf de fiets een mooi uitzicht: op de top van de kale berg... Je bent nu bijna bij *Chalet Reynard*; hier komen de D 164 vanuit *Sault* en de D 974 vanuit *Bedoin* samen. Nu begint het échte werk. Op het plein voor *Chalet Reynard* kan de vermoeide fietser even een rondje draaien en wat eten of de bidon bijvullen voordat hij 'het maanlandschap in gaat'. Boven het Chalet blinkt de kale top. Dat geeft nieuwe moed. De krachten keren terug in de vermoeide benen. Een paar tandjes hoger en hop naar de top, denkt de optimist. Even verderop zal echter blijken dat de krachten niet zijn teruggekeerd, maar dat het gewoon wat minder steil was. Drie bochten hoger vind je de *Fontaine de la Grave*, die soms helder, fris water geeft, maar zomers droog staat. Wie zich bij *Chalet Reynard* forceert, mag blij zijn als hij de top haalt, want na dat vlakkere stukje wachten nog 4,5 km zware klim met een stijgingspercentage van gem. 8,5%. Als er wind staat is dit gedeelte zwaarder dan de kilometers in het bos. Hier klapte Tom Simpson in elkaar. Een monument voor hem staat rechts van de weg op km 20. Het lijkt wel een bedevaartsoord voor fietsers uit alle landen, getuige alle spullen die er worden achtergelaten. Ongeveer 500 meter verder herinnert een veel kleiner monumentje aan de in 1983 daar omgekomen wielrenner Pierre Kraemer. Om vervolgens het manshoge monument *Brugge-Mont Ventoux* te passeren, vlakbij de *Col des Tempêtes*. Nog één steile S-bocht en je bent er! Als je geluk hebt kun je genieten van het prachtige uitzicht op het *Plateau de Vaucluse* en misschien zie je wel de Mont Blanc schitteren. Maar het kan ook zijn dat je bijna niets ziet en dat je snel je windjack aan moet trekken om aan de afdaling te beginnen. Eén ding is zeker: het doel is bereikt!